

עירוניים בטבע: ילדות, נערות, הורות

צלם: רומי רומנו

אוצרת: ד"ר נינה פינטו-אבקסיס, המחלקה לספרות, ללשון ולאמנויות

יועצות: דנה מטרסו-ענתות, נורית ירדן

מאז היו ילדינו בגן הפעוטות בשכונת בבלי התל אביבית, לפני כעשר שנים, התלכדנו לקהילה משפחתית המטיילת יחד, החוגגת את ימי ההולדת במשותף והמתאחדת בחגים השונים לפעילות של הנאה ושל צוותא. הילדים גדלו יחד שנה אחר שנה בתוך חבורה גדולה של כתשע משפחות, ולמדנו מהו תפקידה של כל משפחה בקבוצה, ושל כל אחד מפרטיה. את חוויית היחד הזו מתעד רומי רומנו לאורך השנים והצילומים שלו הם חלק משמעותי מחדוות הבילוי המשותף.

היציאה אל הטבע עבורנו היא גם מאורע חגיגי, אפילו קרנבלי, שבו מופר היומיום התובעני של הילדים - המחייב לחוגים, לשיעורי בית ולעמידה בלוחות זמנים, והסדר מתהפך.

בתוך הקבוצה אנו חוזים במצבי בגרות לימינליים: המעבר מילדות לנערות ניכר בגוף, במבטים המשקפים את המבוגר, בגילוי המיניות המשותף, אך גם ברצון להישאר עוד מעט קט ילדים המשתעשעים בהשתוללות, בקפיצות ובהתרפקות הפיזית על ההורים.

נהוג לחשוב על טיול ועל יציאה לחופשה כעל חוויה של ביחד, של כיף והנאה צרופים, ואילו ההימצאות בטבע, גם של הילדים, ממחישה לעתים את הרצון להתבודד, לחוש רגעים של עצב או בכי ולהתמזג עם הטבע בפרטיות.

החדירה של העולם הדיגיטלי אל חיי היומיום של המבוגרים, אך בעיקר של הילדים, מומחשת בהפוגות שבהם הילדים מתקבצים סביב מדורת השבט הדיגיטלית וצופים יחדיו בדבר מה. המאבק ההורי על העלמתו או מיתונו של העולם הווירטואלי בתוך המציאות הקיימת מוביל גם לסיטואציות של הסתרה בקרב הילדים, הנחשפת רק בעינה של המצלמה.

היציאה אל הטבע במסגרת גדולה היא עבור ההורים לא רק חופשה אלא גם חופש: החופש לעשן, דבר שאינו נעשה במסגרת הבית אל מול הילדים, לשיר יחד ולספר סיפורים אינטימיים מהווי היומיום, אך גם מן העבר, שבחלקו הפך להיות משותף.

העבר ההורי המשותף, הקשרים והחיבורים של הקבוצה בזמן ההווה, וישנו תמיד גם מבט אל העתיד. בתום כל חופשה אנו קובעים את המכשירים הבאים.

העתיד המשותף המובטח מאפשר לכל אחד מאיתנו, ילדים כהורים, תקווה לחוויות ייחודיות ומסגרת תומכת שבה הפרט והקולקטיב מתאחדים בטבע.

נינה פינטו-אבקסיס